

Evet mi, hayır mı derken...

Abdullah Tunç: “Sevad-ı azam’ı siyasî meselelere yorumlayanlar var. Üstad’ın şu sözüne istinaden: ‘Ekseriyete ve sevad-ı azama dayandığı zaman lâkayt Emevilik, en nihayet ehl-i Sünnet cemaatine girdi. Adetçe ekalliyette kalan salâbetli Alevilik, en nihayet az bir kısmı Rafziliğe dayandı.’ Ayrıca Yeni Asya’ya eveti desteklemediği için anarşist diyenler var.”

Ahmet Bey: “Bir babanın, kızına evet vermezsen hakkımı helâl etmem demeye hakkı var mıdır? Böyle bir evlât nasıl davranmalıdır?”

FİKRİN NAMUSU YOK MU?

Nice zamandır seçim dönemleri yaklaştığında güzel ülkemi bir sancıdır alır. Atmalar itmeler, dışlamalar, taşlamalar, ötekileştirmeler... Fikre, hür iradeye, hür tercih hakkına saygı unutulur. Benimkisini tercih eden melek, başkasını tercih eden şeytan anlayışı hâkim olur.

Böylelerini Bediüzzaman şöyle uyarmıştı: “Bir şeytan senin fikrine yardım etse rahmet okutacaksın. Senin fikr-i siyasiyene muhalif bir melek olsa lânet edeceksin!”¹

Herkesin demokratik tercih hakkı yok mu? Herkes seçeneklerden hükümetin resmi görüşünü tasdik etmeye mecbur olsaydı, referanduma gerek kalmazdı.

Millete zaten bir defa söz düşüyor. Bırakın herkes şahane hür bir zeminde kendi tercihini kullansın. Herkesin elbette bir fikri, bir kanaati vardır. Eğer senin fikrinin bir namusu varsa, sen fikrine saygı istiyorsan, önce sen başkasının fikrine saygı göstereceksin. Başkasının fikir namusunu tanıyacaksın! Yoksa benimkisi hak, Yeni Asya eveti desteklemediği için anarşist! Hayır; bu en hafifiyle bencil bir ithamdır!

Meseleye böyle yaklaşanların fikir namusu olmadığını düşünüyorum.

BİZ BURHANA TABİYİZ!

Öte yandan sen kanaatini Risale-i Nur'a dayandırdığını iddia ediyorsan, Haydar ağana sığınmadan, Yeni Asya'yı da taşlamadan Allah aşkına bir burhan getir! Yeni Asya savunduğu fikirlere her sayısında onlarca burhan sıralıyor. Senin burhanın yok mu?

Yeni Asya'ya katılmayabilirsin. Saygı duyarım. Yeni Asya fikrine katılmayanları taşlamıyor. Sadece kendi kanaatini delilleriyle birlikte izhar ediyor. Sen de kanaatini izhar etme hürriyetine elbette sahipsin.

Biz burhana tabiyiz. Boş sözlere karnımız toktur. Sen Yeni Asya'nın savunduğu fikirleri delillerle çürütebilirsen, buyur; meydan senin!

Fakat çürütemiyorsan Yeni Asya'ya şapka çıkarmalısın! Şapka çıkarmıyorsan, senin takdirindir. Fakat taşlama seçeneğimiz yok maalesef. Bizim terbiyemiz buna müsait olmamalı!

Diğer yandan, Yeni Asya meşverete tabidir. Meşveret görüşünü yakın zamanda bildirecektir. Biraz sabır!

Keza bir babanın evlâtlarına tercih noktasında baskı yapması hür irade esasına aykırıdır. Baskı gören evlâtlar babasına ve atasına saygıda kusur etmesinler. Fakat tercihlerini hür iradeleriyle kullansınlar. Çünkü herkes tercihinden bireysel olarak sorumludur.

MEBUSAN HÂKİMDİR, HÜKÜMET HÂDİMDİR

Gelelim Emeviler örneğine... Bu örnekte sevad-ı azam inanç noktasında kullanılmış. Siyaset noktasında değil. Emeviler inançta lâkayttı. Ekseriyeti teşkil ettiği için nihayet Ehl-i Sünnete dayandı. Siyaset noktasında sevad-ı azam kavramı tarihte kullanılmamıştır. Öyle ki, Siffin savaşında Hazret-i Ali'nin askeri ve etbai Muaviye'ninkinden çok daha az idi. Fakat isabetli olan Hazret-i Ali idi. Muaviye askeri ve etbai çok olmasına rağmen isabetli değildi.

Eğer Üstad Hazretlerini dinleyeceksek, Üstad Hazretlerinin bu meselede çok net bir duruşu vardır. Buyurun:

“Riyaset-i şahsiyenin kat'iyen aleyhindeyim.”²

“Meşrûtiyetin sırrı, kuvvet kanundadır, şahıs hiçtir. İstibdadın esası, kuvvet şahısta olur, kanunu kendi keyfine tâbi edebilir, hak kuvvetin mağlûbu.”³

“Mebus hürdür, hiçbir tesir altında olmamak gerektir.”⁴ “Meşrûtiyet hâkimiyet-i millettir. Yani efkâr-ı âmmenizin misâl-i mücessemi olan mebusân hâkimdir; hükûmet, hâdim ve hizmetkârdır.”⁵

“Eski zamanda değiliz. Eskiden hâkim bir şahs-ı vahit idi... Şimdi ise, zaman cemaat zamanıdır. Hâkim, ruh-i cemaatten çıkmış az mütehassıs, sağırca, metin bir şahs-ı manevîdir ki, şûrâlar o ruhu temsil eder.”⁶

Şimdi taşlama yok; ama karar sizin!

Dipnotlar:

- 1- Beyanat ve Tenvirler, s. 112.
- 2- Eski Said Dönemi Eserleri, Nutuk, s. 196.
- 3- Eski Said Dönemi Eserleri, Münâzarât, s. 221.
- 4- Eski Said Dönemi Eserleri, Münâzarât, s. 224.
- 5- Eski Said Dönemi Eserleri, Münâzarât, s. 225.
- 6- Eski Said Dönemi Eserleri, Sünûhat, s. 486.